

være komme til det Standpunkt, hvorpaa vi staae den Dag idag. Saafremt den Grund virkelig holder Stik, som jeg ikke skal sige Noget imod, at det vil være nødvendigt at forhøje de Militaires Gager, naar de skulle bære Skattebyrden, ja saa maae de forhøjes; men det er Noget, hvormed vi Intet have at gjøre, vi have her blot med Ordningen af de kommunale Skatteforhold at bestille, og i denne Sal og med Hensyn til denne Lov kunne vi ikke tage os af, hvorledes de Militaires Gageringsforhold er. Naar det ogsaa er sagt, at det dog var rigtigt at vedblive med denne Undtagelse, fordi Beskatningen kunde falde haardt paa den Enkelte, men ikke kunde have nogen Betydning for de vedkommende Byer, saa har jeg ogsaa i den Anledning fremskaffet Underretning fra det Sted, jeg før nævnte, og der vil det have en meget stor Betydning. Min Underretning har jeg fra Folk, som jeg er overbevist om, have opgivet mig Resultatet saa nær Virkeligheden, som et Skjøn kan være, og det vil derefter gjøre en Forskjel i Byens Indtægt paa maastee 12 à 1400 Rd. Men dette er dog ikke Hovedgrunden for mig, thi Byen banner med Hensyn til de i samme liggende Militaire en Undtagelse. Hovedgrunden er, at det er et Grundprincip, der rokkes ved denne Bestemmelse, og at man ikke af os kan forlange, at vi ved denne Lov skulle tage Hensyn til saadanne Forhold, der i og for sig ikke vedkomme os. — Jeg skal nu, da jeg er ved § 17, gjøre en ganske kort Bemærkning mod den sidste ærede Taler. Han vil have dette „indtil videre“ ud, fordi han derved vil tilkjendegive, at vi ikke i mindste Maade ville blot tænke paa at indføre en Indkomstskat i Kjøbstæderne istedetfor Skat paa Formue og Leilighed. Jeg har i den Henseende en anden Mening end han, og jeg troer ikke, at det gjør nogen Ulykke, at det staaer hen som en Mulighed, hvilken vi senere her i Salen nærmere kunne overveie; men jeg skal ikke her gaae ind paa at udtale de forskjellige Mangler eller Fortrin, en Skat paa Formue og Leilighed antages at have imod en Indkomstskat, kun skal jeg udtale, at For-

trinene efter min fulde Overbeviisning kunne forenes med en Indkomstbeskatning — jeg siger ikke, at de ere forenede med Indkomstskatten i Kjøbenhavn. Derimod kunne andre Fordele, som Indkomstskatten har, ikke forenes med en Formue- og Leilighedsstat.

Lorenzen: Efterat der her i Salen er fremkommet saa Meget i denne Sag, skal jeg paa Sagens nærværende Standpunkt indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Jeg skal da først erklære, at jeg i det Væsentlige er enig i, hvad den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørt) har anført, og navnlig deri, at Staten paa de faste Eiendomme ikke bør slaaes fast, saaledes at den udgjør en bestemt Sum, men at den af Kommunen aarlig bør ansættes til en vis Kvotadeel. Der er imidlertid et specielt Punkt i Loven, i Anledning af hvilket jeg navnlig har ønsket Ordet, og da jeg troer, at det, saaledes som det nu er, let kan misforstaaes, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden derpaa. Lovforslagets § 1 siger, at samtlige en Kjøbstad-kommune tilfaldende Indtægter skulle, hvad enten de hidrøre fra Beskatningen af faste Eiendomme, eller de tilveiebringes ved Ligning paa dens Indvaanere, indflyde i Kæmmerkassen, som derimod afholde alle Kommunens Udgifter af hvilkenfomhelst Art. I det 3die Afsnit af samme Paragraf staaer der imidlertid, at Kirkens Indtægter og Udgifter ere Kæmmerkassen uvedkommende. Nu veed jeg vel, at hvor Kirken ikke selv har Formue og der derfor behøves Bidrag til den, skulle disse ydes af Menigheden; men der gives dog Tilfælde, hvor Kommunen som saadan maa træde til for at hjælpe, og jeg skal navnlig anføre eet Tilfælde, som jeg nøie kjender, hvor Kirken paa Grund af en for et Par Aar siden foretagen Hovedreparation var nødsaget til at kontrahere et Laan paa flere Tusind Rigsdaler. Men dette Laan kunde ikke opnaaes uden Kommunens Garanti, og det var ikke som Menighed, men som Kommune, at den garanterede, og da Kirken ingen Formue har og dens Indtægter ere